

U mag weer aan het werk

Gebruikmaken van de mogelijkheid om in bezwaar te gaan tegen beoordelingen van UWV is heel zinvol. Bijvoorbeeld om loonsancties ongedaan te maken of afwijzingen van een vervroegde IVA aan te vechten. Als reactie op dat bezwaar stuurt UWV alle stukken op die inzichtelijk maken hoe het oordeel tot stand gekomen is. Medische informatie wordt vanwege de privacy-regels en het medisch beroepsgeheim natuurlijk niet naar de werkgever gestuurd. De werkgever kan daarvoor een arts-gemachtigde aanwijzen. Vanuit die hoedanigheid mocht ik een maand of twee geleden een verzekeringsgeneeskundige rapportage bestuderen. In het medische verslag stond een zin die ik twee keer moest lezen. De verzekeringsarts sloot de medische beschouwing af met de volgende tekst:

“Mevrouw gaat, ondanks de boodschap dat ondergetekende haar geschikt acht voor passende arbeid, toch goedgehumeurd de spreekkamer uit”.

Het deed me opeens denken aan mijn opleiding tot bedrijfsarts, twintig jaar geleden. In het kader van het trainen van sociale vaardigheden en gesprekstechnieken werden acteurs ingehuurd die de rol van verzuimende werknemer moesten spelen tijdens een verzuimspreekuur. De bedrijfsarts in opleiding kreeg de opdracht om moeilijke gesprekken te oefenen. Best zinvol. Zo leerden we dat het van belang is om werknemers uit te leggen wat de rol van een bedrijfs-

arts is. En ook dat je structuur kunt aanbrengen in een gesprek, wat je weer helpt om niet lang uit te lopen met de spreekuurtijd bij breedspakige types.

Oefenen met slechtnieuwsgesprekken

Als klap op de vuurpijl, bij wijze van apotheose van de trainingssessies, werd aangekondigd dat we ons ook moesten bekwamen in het voeren van zogenaamde slechtnieuwsgesprekken. De meesten van ons hadden tijdens de geneeskundeopleiding daar ook al rollenspellen mee gedaan. En de medestudenten die eerder in hun carrière in een ziekenhuis of huisartsenpraktijk gewerkt hadden, kenden uit ervaring de valkuilen en emoties. Je moest bij het brengen van slecht nieuws meteen met de deur in huis vallen (Gaat u zitten, ik heb slecht nieuws voor u...), en dan direct vertellen waar het op stond (u heeft kanker en het is niet te genezen...). En dan moest je je mond houden en afwachten hoe de patiënt zou reageren. De emoties laten komen en daarna rustig de vragen beantwoorden die de patiënt stelde.

Vanuit die ervaring was ons hele klasje erg benieuwd naar het soort slechtnieuwsgesprek dat de bedrijfsarts moest leren. Vertellen dat iemand kanker heeft, of dat er geen behandelmogelijkheden meer zijn, of dat iemand nog een paar maanden te leven heeft, komt niet zo heel vaak voor in de gemiddelde bedrijfsartsenpraktijk.

We hebben er nog lang over gediscussieerd met de cursusleiding en er hard om moeten lachen tijdens onze reünies. De volgende boodschap moest middels de technieken van het voeren van het slechtnieuwsgesprek aan de werknemer worden medegedeeld: *“U bent niet meer arbeidsongeschikt, u mag weer aan het werk ...”.*

De bedrijfsartsen in opleiding verlieten goedgehumeurd de cursusruimte.